

fulgt de Regler, som omtaltes i Resolutionen af 1846. Da der nu paa den Tid, det gjentager jeg, da Finantsudvalgets Betænkning blev skrevet, ikke forelaa fra den høitærede Minister nogen Udtalelse, om hvilke Grundsætninger han vilde følge med Hensyn til Fæstes Overgang til Selveiendom paa det foranste Gods, og da de Dplysninger, hvoraf Comiteen faktisk er i Besiddelse, ikke tydede paa, at der fra Administrationens Side blev gjort noget Særdeles for at fremme Arvesætte og Selveiendom paa det foranste Academies Godser, saa var det en Betragtning heraf, som ledede mig til den Formening, at en Commissions vilde udfinde det ganste Særegne, der i saa Henseende maatte være tilstede ved det foranste Godsvæsen. Jeg maa med Hensyn til den Naade, hvorpaa den høitærede Cultusminister har opfattet Comiteebetænkningen, idet han har meent, at deri skulde være udtalt en Dadel over hans Bestyrelse, paa det Bestemteste benægte, at en saadan Hensigt ligger i Comiteebetænkningen eller har skullet ligge i Comiteebetænkningen. Jeg troer, at det fremgaaer med Bestemthed af Comiteebetænkningen paa flere Steder, at der ikke har ved de Dplysninger, hvormed der tales i Comiteebetænkningen og hvorpaa Resultaterne ere byggede, været tilfattet, at gjøre den nuværende Cultusminister nogen Bebreidelse. Det siges udtrykkelig flere Steder i Comiteebetænkningen, at det er de ældre Forhold, som her omtales, og at Udvalget ikke har havt Dplysning om eller i det Mindste ikke i nogen tilstrækkelig Grad om hvad der er gjort ved Sorø Academies Godsvæsen i de seneste Aar. Det være sig nu, at Udvalget eller det nedsatte Underudvalg ikke har indhentet alle de Dplysninger, som det kunde erholde eller ikke, det kommer ikke Sagen ved her, thi Factum er, at der i Comiteebetænkningen kun er henvisst til de foregaaende Aar. — Saaledes siges det navnlig i Anhang B til Rigsdagstidenden Pag. 376, at det er Regnskaberne for Aaret 1848, der nærmest ere lagte til Grund for vore her fremsatte Betragtninger. Det har saaledes ikke været det Fleertals Hensigt, hvor til jeg i denne Sag henhører, at udtale nogen Dadel imod Ministeren. Jeg troer

heller ikke, at der i den fremsatte Begjæring eller i Forslaget om en Commissions Nedsættelse kan siges i og for sig at ligge en saadan stiltiende Udtalelse af nogen Misbilligelse. Jeg troer, at det er saa meget mindre Tilfældet i nærværende Sag; som der jo ikke er tilfattet andet med Commissionen, end at indhente og forelægge Thinget Dplysninger vedkommende det foranste Godsvæsen. Jeg gjentager, at Sagen stod anderledes ved Betænkningens Affattelse end den staaer for Diebliffet. Det har været mit personlige Formaal ved denne Sag, at bidrage saavidt muligt til, at det foranste Gods snarest muligt gaaer over til Selveiendom; dette Formaal behøves nu ikke længere at opnaaes igjennem en Commission, efterat den høitærede Cultusminister saa bestemt har udtalt det som sin Hensigt ved en Lov at fremme Overgangen af dette Gods til Selveiendom paa en for Fæsterne meget antagelig Naade. Dette har været min personlige Betragtning; som har bevæget mig til at gjøre Forslag om en Commissions Nedsættelse, og den samme Betragtning har vistnok ogsaa gjort sig gjældende hos de øvrige Medlemmer, som have deeltaget i at stille dette Forslag. Men Hensigten er nu opnaaet ved den Discussion, som her har fundet Sted og ved de Udtalelser, som den ærede Cultusminister har givet om Tilstanden ved Administrationen af Sorø Academie for Diebliffet eller i den senere Tid under hans Bestyrelse, og ved de Dplysninger, han har meddeelt om den Naade, hvorpaa Academiets Godsvæsen administreres. Derfor tillader jeg mig herved paa egne og de øvrige Forslagsstilleres Vegne at tilbagetage det under Nr. 6 stillede Forslag.

Formanden: Det 6te Indstillingspunkt er saaledes taget tilbage; hvis Ingen optager dette Forslag, vil det altsaa være bortfaldet. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet. Cultusministeren har Ordet.

Cultusministeren: Jeg har efter den nu afgivne Erklæring ikke nogen Anledning til at gaae ind paa en yderligere Betragtning af det nu tilbagetagne Indstillingspunkt, dog er der en Udtalelse, som ligger mig paa Hjertet, fordi det er en Retfærdighedshandling. Naar jeg nemlig under denne Forhandling har skjælnet